

Ознаки весни

Максим Рильський

Її чутно у голосі синиці[1]
І в криках круків у височині[2]
Вона в останній заметілі сниться,
Її угадуєш по довším дні.

Вона — в бруньках блискучих на каштані,
В снігу рудому, у струмках брудних,
Що чистим сріблом грають у тумані,
Мов бруд ніколи й не торкався їх.

Вона — у краплях, що спадають дзвінко
Із голих віт, які стрясає птах,
Вона — в підсніжній зелені барвінку,
В сережках на березових гілках.

Вона — у кузні, де нетерпеливо
У перегони грають молотки,
У верболозі, сплетенім примхливо,
Що червоніє тихо край ріки.

Вона — в душі, що рветься у дорогу,
У пісні, що не здатна вже мовчати;
Вона — в очах, що чорно і волого
Під білою хустиною блищать.

Квітень 1956 р., Київ

[1] Весняний спів синиці зовсім інший, ніж зимовий.— М. Р.

[2] Весняна шлюбна гра круків (воронів) у повітрі.— М. Р.